

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

26. marec 2023

NEDELJA	5. POSTNA – TIHA (prehod na poletni čas)
26.03.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Jožeta in Marijo Pečnik 10.00 za +Danico in Antona Grobelnik
Ponedeljek	Rupert
27.03.	19.00 (ura!) za +Marijo in Alojza Jazbec, obl.
Torek	Bojan
28.03.	19.00 za +Jano Pečnik in sorodnike, obl.
Sreda	Bertold
29.03.	19.00 za rajne starše Podvršnik
Četrtek	Amadej
30.03.	19.00 na Pernovem za +Jožico Siter
Petek	Kornelija
31.03.	19.00 za +Janeza Potočnik, osmina - po maši križev pot
Sobota	Agapa
01.04.	8.00 za +Jožefo in Pepija Verdel, obl.
NEDELJA	6. POSTNA – CVETNA
02.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Jožeta in Marijo Čretnik 10.00 za +Antona in Marijo Pecl ter Franca Novak, obl. PRI DRUGIH DVEH MAŠAH BLAGOSLOV ZELENJA

5. POSTNA – TIHA NEDELJA

EVANGELIJ

Jezus je vstajenje in življenje

Tisti čas je bil neki bolnik, Lazar iz Betánije, iz vasi Marije in njene sestre Marte. Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z dišavnim oljem in mu obrisala noge s svojimi lasmi. Njen brat Lazar je bil bolan. Sestri sta tedaj poslali Jezusu sporočilo: »Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan.« Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin.«

Jezus je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v kraju, kjer je bil. Nato je rekel učencem: »Pojdimo spet v Judejo.« Učenci so mu dejali: »Učitelj, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?« Jezus je odgovoril: »Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; če pa kdo hodi okrog ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči.«

To je rekel, in nato jim je dejal: »Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim.« Učenci pa so mu rekli: »Gospod, če spi, bo ozdravel.« Jezus je govoril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o navadnem spanju. Tedaj jim je Jezus povedal odkrito: »Lazar je umrl. Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali. A pojdimo k njemu!« Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, je tedaj rekel součencem: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!«

Ko je torej Jezus prišel, je zvedel, da je Lazar že štiri dni v grobu. Betánija pa je blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev od njega. Veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju tolažili zaradi njunega brata. Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma.

Marta je tedaj rekla Jezusu: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl; a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš.« Jezus ji je rekel: »Tvoj brat bo vstal.« Marta mu je dejala: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan.« Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?« Odgovorila mu je: »Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki prihaja na svet.« In ko je to rekla, je odšla in

poklicala Marijo, svojo sestro. Skrivaj ji je dejala: »Učitelj je tukaj in te kliče.« Ko je ta to slišala, je hitro vstala in mu šla naproti.

Jezus še ni prišel v vas; še vedno je bil na kraju, kjer mu je prišla naproti Marta. Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, so videli, da je Marija hitro vstala in odšla ven. Stopili so torej za njo, ker so mislili, da je šla h grobu, da bi tam jokala. Marija je prišla tja, kjer je bil Jezus. Ko ga je zagledala, mu je padla k nogam in mu rekla: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.« Ko je Jezus videl, da joka in da jokajo tudi Judje, ki so prišli z njo, ga je do srca ganilo in je vzdrtél. In dejal je: »Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in poglej!« Jezus se je zjokal. Judje so tedaj govorili: »Glejte, kako ga je imel rad.« Nekateri izmed njih pa so dejali: »Ali ni mógel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?«

Jezus je bil v sebi spet ganjen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel: »Odstranite kamen!« Marta, sestra umrlega, mu je dejala: »Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev.« Jezus ji je rekel: »Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?« Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Vedel sem, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.«

In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povôji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: »Razvežite ga in pustíte, naj gre!« Veliko Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kaj je stóril, je začelo verovati vanj.

Izraelskemu ljudstvu v izgnanstvu daleč od Izraelske dežele prerok Ezekijel naznanja, da bo Bog odprl grobove pregnancev ter jim bo omogočil vrnitev v njihovo deželo, kjer bodo v miru počivali (prim. Ez 37,12–14). To starodavno hrepenenje človeka, da bi bil pokopan skupaj s svojimi očeti, je hrepenenje po domovini, ki ga bo sprejela na koncu zemeljskega prizadevanja. To pojmovanje še ne vsebuje ideje o osebnem vstajenju od mrtvih, ki se je pojavila šele proti koncu Stare zaveze ter je v Jezusovem času še niso sprejeli vsi Judje. Sicer pa tudi med kristjani vero v vstajenje in večno življenje pogosto spremljajo dvomi, zmešnjava, saj dejansko gre za resničnost, ki presega meje našega razuma in zahteva dejanje vere. V današnjem evangeliju o Lazarjevem vstajenju poslušamo besede vere Marte, Lazarjeve sestre. Jezusu, ki ji pravi »Tvoj brat bo vstal«, Marta odgovori: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan« (Jn 11,23–24). Na to ji Jezus odgovori: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre« (Jn 11,25–26). Pogledjte, to je resnična novost, ki podre vsako oviro ter gre onkraj. Kristus je podrl zid smrti, saj v Njem prebiva vsa polnost Boga, ki je življenje, večno življenje. Zaradi tega smrt ni imela oblasti nad njim. Lazarjevo vstajenje je torej znamenje Jezusove polne oblasti nad fizično smrtjo, ki je za Boga kot spanec (prim. Jn 11,11).

Je pa še druga smrt, s katero se je moral Kristus krepko bojevati in plačati s križem. To je duhovna smrt, greh, ki grozi, da uniči bivanje vsakega človeka. Da je premagal to smrt, je Kristus umrl. Njegovo vstajenje pa ni več vrnitev k prejšnjemu življenju, temveč je odprl novo resničnost, novo zemljo, ki je končno pridružena Božjim nebesom.

V cerkvi lahko vzamete **oljne vejice** za cvetno nedeljo. Prostovoljni dar ob vejicah je namenjen salezijancem v Celju, ki vsako leto vejice priskrbijo.

V povezanosti z radijskim misijonom na Radiu Ognjišče
bo v **petrovški cerkvi v petek, 31. marca, priložnost za spoved** od 9. do 19. ure.
Spovedujemo dekanjski duhovniki.

V soboto pred cvetno nedeljo (1.4.) bo ob 15. uri v naši župnijski cerkvi priložnost za spoved (spoveduje g. Mirko Škoflek, župnik iz Šempetra).